

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

15 februari 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

SUBCOMMISSIE VOOR LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag om uitleg van mevrouw Marie-Rose Morel tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het toekennen van een gecontroleerde oorsprongsbenaming aan Vlaamse wijnen

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over zijn standpunt inzake de invoer van buitenlands vlees voor menselijke consumptie

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bedrijfs-economische begeleiding in de sierteelt

Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

Dinsdag 15 februari 2005

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.13 uur.*

Vraag om uitleg van mevrouw Marie-Rose Morel tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het toekennen van een gecontroleerde oorsprongsbenaming aan Vlaamse wijnen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Morel tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over het toekennen van een gecontroleerde oorsprongsbenaming aan Vlaamse wijnen.

Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, met een decreet van minister van Landbouw Happart, kregen de Waalse wijnboeren kort voor de verkiezingen van 2004 de erkenning voor een Waalse landwijn. Dit decreet zorgt ervoor dat Waalse wijn voortaan gebotteld mag worden met de vermelding Appellation Côtes de Sambre et Meuse Contrôlée.

De heer Happart zorgt goed voor zijn wijnboeren, want er is ook een tweede erkenning voor de domeinen die buiten deze geografische zone vallen. Zij mogen de titel Vin de pays des Jardins de Wallonie dragen. Dit is een variant op de Franse Vin de pays du Jardin de la Loire. De keuze van het druivenras is volledig vrij en het maximumrendement is vastgelegd op een 90 hectoliter per hectare, wat royaal is. Het is een ruime categorie, waar veel in past.

Volgens de erkenningscommissie, onder leiding van de Economische Inspectie, is er in Vlaanderen ook een wettelijk kader gecreëerd voor een Vlaamse tegenhanger. Maar tot op heden is dit niet ingevuld en blijven de Vlaamse wijnbouwers tevergeefs wachten op hun landwijn.

Momenteel hebben enkel de Hagelandse wijn, sinds 1997, en de Limburgse wijn, sinds 1999, de erkenning van gecontroleerde oorsprongsbenaming. Vlaanderen is het meest noordelijk gelegen gebied met een dergelijke erkenning, wat erop wijst dat het niet slecht gesteld is met onze wijnen.

Mijnheer de minister-president, er is een probleem dat ik graag wil aankaarten. In West- en Oost-Vlaanderen, maar ook in Vlaams-Brabant, zijn er een aantal regio's waar al verschillende jaren hoofdzakelijk witte wijn geproduceerd wordt. Het gaat over enkele tientallen hectaren wijngaarden en een twintigtal producenten. In tegenstelling met hun Waalse collega's moeten die producenten hun wijn vandaag nog bottelen als tafelwijn, zonder vermelding van het jaartal. Mijnheer de minister-president, u begrijpt dat dat commercieel minder interessant is.

Aangezien nieuwe 'appellations' in decreten moeten worden vastgelegd, ligt de bal opnieuw in ons kamp. Mijnheer de minister-president, bent u bereid de nodige initiatieven te nemen om, in navolging van de heer Happart, met een decreet de Vlaamse landwijn de verdiende erkenning te geven?

Mijnheer de minister-president, u komt uit Ieper. Volgens de Belgische Federatie van Wijn en Gedistilleerd heeft een familie uit Dranouter, bij u in de buurt, een aanvraag voor een eigen 'appellation' ingediend. Zij verbouwen druiven op de zuidflank van de Kemmelberg, en hebben de 'appellation'

Morel

Heuvelland aangevraagd. Mijnheer de minister-president, als we dit met een decreet kunnen oplossen, bent u dan bereid dat te doen?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw Morel, u zult nog versteld staan van mijn kennis over de betrokken familie en de betrokken wijn.

De erkenningscommissie werkt niet onder de leiding van de Federale Overheidsdienst Economie. Het is een erkenningscommissie die voor Vlaanderen werkt. De Economische Inspectie maakt er deel van uit, naast het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigers van de wijnbouwers en de vzw Belgische Federatie van Wijn en Gedistilleerd en vertegenwoordigers van de horeca, de kleinhandel en de distributie.

We hebben twee kwaliteitswijnen met oorsprongsbenaming: de Hagelandse wijn, erkend op 9 juli 1997, en de Haspengouwse wijn, die werd erkend rond de jaarwisseling van 2000. Sindsdien is het windstil op alle vlakken.

Mevrouw Morel, ik heb goed nieuws voor u over onze plannen. Samen met de administratie, de FOD Economie, de Belgische Federatie van Wijn en Gedistilleerd en de betrokken wijnbouwers bereiden we een minimale regeling voor, in de vorm van een ministerieel besluit of een besluit van de Vlaamse Regering. We willen zowel voor de Heuvellandse wijn, die wordt geteeld op de flanken van de Monteborg door de familie Six-Moors, als voor de Vlaamse landwijn en de Vlaamse schuimwijn een gecontroleerde oorsprongsbenaming invoeren. Dit zal binnenkort gebeuren, na het doorlopen van allerlei procedures.

We zullen deze oorsprongsbenamingen toevoegen aan de Hagelandse en de Haspengouwse wijn. Op die manier kunnen we heel Vlaanderen bereiken: Haspengouw, het Hageland en het Heuvelland; en voor de andere streken kan een beroep worden gedaan op de benaming Vlaamse landwijn. Uiteraard enkel indien wordt voldaan aan een aantal criteria. Daarnaast wordt ook de oorsprongsbenaming Vlaamse schuimwijn ingevoerd.

De benaming Vlaamse landwijn kan eventueel worden aangevuld met een verwijzing naar de betrokken streek of provincie, maar het is de bedoeling het hiertoe te beperken. We moeten voorkomen dat we terechtkomen in louter folkloristische of niet goed passende oorsprongsbenamingen.

Er zijn op dit moment twee oorsprongsbenamingen – Hagelandse en Haspengouwse wijn – en heel binnenkort zullen we ervoor zorgen dat er ook voor het Heuvelland een oplossing is en er ook voor de Vlaamse landwijn en de Vlaamse schuimwijn een oorsprongsbenaming is.

Mevrouw Morel, om u te bewijzen dat de Heuvellandse wijn mij na aan het hart ligt, heb ik voor u een fles meegebracht. Mijnheer de voorzitter, ik ben niet in staat een voorraad te laten aanrukken om heel de commissie te trakteren. In Vlaanderen is alles gereguleerd, dus misschien mag het zelfs niet. Desgevallend was ik bereid de commissie te trakteren.

De voorzitter: De voorzitter zou hiertegen zeker geen bezwaar maken.

Minister-president Yves Leterme: Een volgende keer zal ik de commissie trakteren.

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord en voor de zeer lieve attentie. Misschien kunnen we eens een werkbezoek naar deze streek organiseren.

Minister-president Yves Leterme: Mevrouw Morel, enkele weken geleden heeft de Vlaamse Regering ter plekke een werkbezoek gebracht. Ik moet eerlijk zijn: we hebben er niet alleen gewerkt. Mijn collega's waren zeer diep onder de indruk: niet alleen van alle hoedanigheden en kwaliteiten van de Westhoek, maar ook van het feit dat er op een professionele manier aan wijnbouw wordt gedaan.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer John Vrancken tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over zijn standpunt inzake de invoer van buitenlands vlees voor menselijke consumptie

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Vrancken tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over zijn standpunt inzake de invoer van buitenlands vlees voor menselijke consumptie.

De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, in Vlaanderen worden jaarlijks grote hoeveelheden vlees ingevoerd uit diverse Afrikaanse en Zuid-Amerikaanse landen. Voor Afrika gaat het voornamelijk om Zuid-Afrikaans vlees van de antilopengroep, namelijk de koedoe, de elandantilope, de impala en de springbok. Die dieren worden in het wild gevangen en meestal diepgevroren geëxporteerd naar onder meer de EU en Vlaanderen in het bijzonder, waar ze rond de eindejaarsperiode in speciaalzaken terug te vinden zijn. Uit Argentinië wordt voornamelijk Argentijns rundvlees geïmporteerd, en dit in aanzienlijke hoeveelheden.

EU-commissaris Fischler heeft er in 2001 onder meer voor gepleit het importquotum te verhogen om Argentinië te helpen bij zijn monetaire crisis. Hierop kwam veel verzet van Nederlandse boeren omdat het vlees uit een land met mond- en klauwzeer kwam. Op deze manier kan het virus terug in Europa binnenkomen en onze veestapels aantasten. Uit Brazilië worden enorme hoeveelheden kippen ingevoerd. Aan dit vlees worden weinig kwaliteitseisen gesteld voor wat betreft het gebruik van antibiotica, groeibevorderaars, het voederen met diermeel, enzovoort.

Duitsland heeft binnen de EU – de import van deze vleessoorten is immers een Europese zaak – een quotum kippenvlees van moeilijk te controleren kwaliteit toegelaten om zijn staalexport niet in het gedrang te brengen. Uit vragen die ik aan het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV) stelde, bleek dat de volgende Afrikaanse landen geautoriseerd zijn rund-

vlees in te voeren in de EU, dus ook in Vlaanderen: Botswana, Namibië, Zuid-Afrika, Swaziland en Zimbabwe. Het FAVV verklaart echter dat er geen statistische gegevens omtrent de hoeveelheden worden bijgehouden; de Europese statistieken bevatten slechts gegevens over het aantal verzendingen en deze zijn in alle geval zeer beperkt.

Nog steeds volgens het FAVV werd er in 2003 slechts één zending uit Zuid-Afrika geregistreerd; het ging om 13 ton, die echter niet EG-waardig werd bevonden. In een volgende brief van het FAVV werd dit dan weer ontkend en werd er verklaard dat bij nazicht van de gegevens is gebleken dat deze lading wel degelijk in overeenstemming was met de geldende voorschriften. Men kan zich dus vragen stellen over de deugdelijkheid van de voorhanden zijnde informatie en vooral de informatie die naar de Vlaamse overheid doorstroomt. Een en ander verdient dus onze grootste aandacht met betrekking tot onze volksgezondheid en de veiligheid van de consument.

In uw beleidsnota vinden we namelijk op pagina 23 een niet onbelangrijke passage over de voedselveiligheid en -kwaliteit, ook voor ingevoerde producten. Ik citeer: ‘Wanneer in Vlaanderen hoge eisen gesteld worden aan de manier waarop onze voedingsproducten tot stand komen, dan moet men dezelfde eisen hanteren voor de ingevoerde producten. Wat het handelsverkeer betreft in de EU mag men ervan uitgaan dat alle Europese lidstaten gebonden zijn door dezelfde richtlijnen voor wat betreft kwaliteitsnormen en de controle erop. Het naleven van deze controle door de diverse landen is immers ook onderwerp van toezicht door de Europese Commissie. Voor de ingevoerde producten geldt dat het FAVV de producten aan de Belgische grenzen controleert en dat ze reeds op een gelijkaardige manier gecontroleerd zijn in een andere lidstaat. Deze controle wordt streng opgevolgd door de Europese Commissie. Om bepaalde onduidelikheden terzake weg te nemen zal een betere communicatie van de beschreven controleacties en een meer directe feedback van de resultaten van deze controles naar de Vlaamse consumenten en landbouwers worden georganiseerd. Er zal onderzocht worden hoe een nauwere samenwerking op dit vlak tussen het federale en Vlaamse niveau kan georganiseerd worden.’

Binnen de EU zijn de controles voor de voedselveiligheid over de eigen veestapels en vlees dat geschikt

Vrancken

is voor menselijke consumptie, doorgaans correct en stipt georganiseerd. Overtredingen van deze regels worden in de EU-landen met hoge boetes bestraft. Dergelijke controles zijn in de landen van oorsprong van buiten de EU zo goed als onbestaande en de grensinspectieposten, ofwel GIP's, kunnen geen controle uitvoeren op de omstandigheden waarin de dieren in de bovenvermelde landen worden gefokt, geslacht, gecontroleerd en verpakt. Europa houdt slechts beperkte statistische informatie bij over de ingevoerde hoeveelheden, en bovendien bevatten de door het FAVV verstrekte informatie tegenstrijdigheden waardoor controles en bestemmingen op zijn minst wazig zijn. De controle op BSE voor het ingevoerde rundvlees uit Argentinië kan niet worden uitgevoerd door de GIP's omdat hiervoor het volledige karkas met de hersenen beschikbaar moet zijn. Ditzelfde vlees wordt ingevoerd uit een risicoland voor mond- en klauwzeer, waarbij de import van het virus mogelijk wordt gemaakt, met een groot risico voor aantasting van onze eigen veestapels. De controle op het gebruik van antibiotica en groeibevorderaars en op de samenstelling van de toegevoerde veevoeders bij de uit Brazilië ingevoerde kippen is onbestaande.

Mijnheer de minister-president, gelet op al deze feiten, leg ik u de volgende vragen voor. Hoe wordt in overeenstemming met uw beleidsnota de 'betere' communicatie van de beschreven controleacties en de directe feedback van de resultaten van deze controles naar de Vlaamse landbouwers en consumenten in de praktijk georganiseerd? We stellen immers vast dat het FAVV zelf al in twee opeenvolgende brieven tegenstrijdige informatie doorgeeft.

In ondergeschikte orde stel ik u een tweede vraag, indien u zou stellen dat deze vraag onder de bevoegdheid van uw federale collega zou vallen, hoewel ik me niet kan voorstellen dat deze materie buiten uw bevoegdheid zou liggen. Bent u in dat geval bereid de problematiek in het Overlegcomité voor te leggen en mij te gelegener tijd hierover het antwoord te willen overmaken, conform de hoger aangehaalde passage uit uw beleidsnota?

De voorzitter: Minister-president Yves Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer Vrancken, u stelt een billijke vraag over een essentiële aan-

gelegenheid, namelijk het feit dat wanneer we belangrijke eisen stellen op het vlak van de sanitaire voorwaarden, de productnormen en dergelijke aan producties binnen Vlaanderen, we die ook moeten stellen, in het kader van de Europese eenheidsmarkt en de WTO, aan producten die van buiten Vlaanderen komen. Daarom hebben we met zeer veel nadruk de passage op pagina 23 van de beleidsnota neergeschreven.

De eerste stap die we hebben gezet om de beleidsnota uit te voeren, was het overmaken van de volgende vragen aan de gedelegeerd bestuurder van het FAVV, de heer Vanthemsche, halfweg januari. Welke controles gebeuren er, zowel tijdens de productie van de ingevoerde producten in het derde land als bij de invoer, om de kwaliteitsgarantie van de ingevoerde producten te controleren? Wat zal men aan de Vlaamse overheid attesteren van wat het FAVV terzake aan controles doet? Welke stappen neemt het FAVV daarin voor zijn rekening? In welke mate stelt de Europese Commissie hierbij richtlijnen op en welke organisaties zijn betrokken bij de implementatie ervan? Hoe gebeurt de communicatie van deze controles op de kwaliteitsgarantie naar de landbouwers en op welke manier kan die eventueel verbeterd worden? Is het nuttig en/of wenselijk dat de Vlaamse landbouwadministratie ook een rol speelt bij deze communicatie?

De bevoegdheidskwestie is klaar en duidelijk. Artikel 6 van de bijzondere wet stelt uitdrukkelijk dat 'de normering en de daarop toepasbare controle inzake de kwaliteit van de grondstoffen en de plantaardige producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen' en 'de normering en de daarop toepasbare controle inzake de diergezondheid, het dierenwelzijn en de kwaliteit van dierlijke producten met het oog op het verzekeren van de veiligheid van de voedselketen' uitdrukkelijk de bevoegdheid zijn van de federale overheid.

Ik wil ondanks deze klare bevoegdheidsverdeling, die ik op dit moment niet in vraag kan stellen, een lans breken voor meer transparantie en duidelijkheid. Daarom heb ik het initiatief genomen de vraag te stellen aan het FAVV naar een duidelijk overzicht van wat het nu doet. Ik verwacht hier een antwoord op. Ik heb al informeel de mededeling gekregen dat, eenmaal we het antwoord hebben op deze vragen, het FAVV bereid is om met ons in overleg te treden om na te gaan hoe we kunnen wa-

Leterme

ken over de transparantie van de controles en we ervoor kunnen zorgen dat er geen concurrentieel nadeel is voor de Vlaamse boeren ten aanzien van importproducten.

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mijnheer de minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Ik apprecieer dat u Vlaanderen bij het FAVV op de kaart hebt gezet. Ik meen dat de communicatie tussen het federale agentschap en de regionale overheid in het verleden niet zo vlot verliep.

Minister-president Yves Leterme: De kous is nog niet af. Ik zal bekijken wat het antwoord is en wat het overleg kan zijn. Ik geloof dat we in de komende maanden en jaren nog wel op dit onderwerp zullen terugkomen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *De heer Frans Wymeersch treedt als voorzitter op.*

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Yves Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bedrijfseconomische begeleiding in de sierteelt

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer De Meyer tot de heer Leterme, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de bedrijfseconomische begeleiding in de sierteelt.

De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de voorzitter, collega's, op zaterdag 11 december 2004 had naar jaarlijkse gewoonte in Wachtebeke de algemene vergadering plaats van het Algemeen Verbond van de Belgische Siertelers, het AVBS. De minister-president, tevens bevoegd voor Landbouw, was een van de gastsprekers.

De nieuwe voorzitter van het AVBS vroeg in zijn toespraak bijzondere aandacht voor de bedrijfs-economische begeleiding van de sierteelt. Naast bedrijven die het heel goed doen in de sierteeltsector en denken aan uitbreiding, tewerkstelling en hervestiging of vragen hebben over milieuwetgeving en ruimtelijke ordening, is er ook een groep bedrijven met een duidelijke vraag tot bedrijfseconomische ondersteuning omdat ze het financieel moeilijker hebben. Deze vraag bestaat zowel in de snijbloemsector als in de bloemisterij- en boomkwekerijsector.

Op deze vragen kan vandaag jammer genoeg niet altijd een structureel antwoord worden gegeven. We zien dat de huidige voorziene procedure voor bedrijven in nood stroef verloopt. Er is absoluut nood aan bijsturing zodat snel en accuraat kan worden ingespeeld op de noden van deze bedrijven. Daarom is de sector er vragende partij voor dat de effectieve begeleiding zou gebeuren door een crisiscel, bestaande uit teelttechnische specialisten, bedrijfseconomische experts, aangevuld met de beroepsorganisaties en de overheid. De psychologische begeleiding uitgevoerd door de medewerkers van Agricall, kan zeker verder worden ingezet. Teelttechnische expertise kan worden gevonden op het Proefcentrum voor Sierteelt in Destelbergen, het PCS. Het AVBS kan zijn consultants ter beschikking stellen. Bedrijfseconomische adviseurs kunnen worden gevonden binnen de diverse economische diensten, zoals de EROV (Economische Raad voor Oost-Vlaanderen) of de GOM.

Met enige goede wil moet het dan ook mogelijk zijn om op ogenblikken van economische crisis, een cel op te richten waartoe bedrijven in moeilijkheden zich kunnen wenden. In bepaalde gevallen zal een herstructurering van het betrokken bedrijf een oplossing bieden, in andere gevallen zal een sociaal verantwoorde stopzetting de enige goede oplossing zijn. Anderzijds kan zo'n bedrijfseconomische cel ook interessante informatie aanreiken voor bedrijven die op zoek zijn naar een advies in verband met de omschakeling van hun bedrijf, een uitbreiding of een tweede locatie bijvoorbeeld.

Een kenniscentrum met bedrijfseconomische cijfers en richtlijnen bestaat vandaag nog niet. Ieder sierteeltbedrijf is daarom in hoofdzaak op zichzelf aangewezen. Een dergelijk kenniscentrum kan onzes inziens perfect geïntegreerd worden in het PCS. Dit zou ook de betrokkenheid van de sierteeltsector ten aanzien van het PCS nog verder vergroten.

De Meyer

De vraag van de sector naar een dergelijke bedrijfs-economische begeleiding werd op 11 december 2004 op de jaarvergadering van het AVBS gesteld. Mijnheer de minister-president, welke bijdrage kunt u hiertoe leveren? Kan hierover een verkennend gesprek worden gevoerd met de sector? Ziet u de oprichting van een dergelijke begeleidingscel mogelijk en op welke termijn? Welke kan de mogelijke structurele inbreng van het ministerie van Landbouw zijn?

De voorzitter: Minister-president Leterme heeft het woord.

Minister-president Yves Leterme: Mijnheer De Meyer, ik dank u voor uw vraag die de aandacht vestigt op de sector van de sierteelt waar het niet altijd rozengeur – excuseer me de ironie – en maneschijn is. Het is in deze sector niet evident om rendabel te ondernemen.

Momenteel bestaat een kanaal voor de ondersteuning via het besluit van de Vlaamse Regering van 8 november 2002 voor de ondersteuning van bedrijven in moeilijkheden of in reconversie en het ministerieel besluit met uitvoeringsbepalingen van 17 februari 2003. Die besluiten laten steun toe voor bedrijfsbegeleiding voor een brede doelgroep. Naast begeleiding van bedrijven in moeilijkheden wordt de ondersteuning ook toegankelijk gemaakt voor bedrijven in reconversie.

Om de kwaliteit van de gesubsidieerde bedrijfsbegeleiding te garanderen, wordt de subsidie zoals voorzien in de beide besluiten, gegeven aan erkende centra voor begeleiding van land- en tuinbouw in moeilijkheden of reconversie. Een centrum dat wenst te worden erkend, moet een bedrijfsbegeleider in dienst hebben die kennis heeft van de technische, economische en financiële aspecten van een land- en tuinbouwbedrijf en over voldoende ervaring beschikt op het gebied van begeleiding alsook over de nodige diploma's. Verder gelden nog enkele criteria.

Op basis van die besluiten zijn er momenteel een tiental centra erkend. Er zijn geen centra bij die specifiek voor de sierteelt werken. U vraagt hier terecht aandacht voor want in deze sector spelen toch een aantal specifieke elementen op het vlak van bedrijfsvoering. Niets staat in de weg dat bij-

voorbeeld het Proefcentrum voor de Sierteelt een erkenning zou aanvragen als centrum voor bedrijfseconomische begeleiding in de sierteelt.

De steun die per bedrijf kan worden toebedeeld voor bijvoorbeeld één jaar begeleiding en met mogelijkheid van verlenging, bedraagt 2.000 euro per jaar. De bedrijfsbegeleiding omvat een doorlichting van het bedrijf op economisch, financieel en technische vlak; het opstellen van een streefplan waaruit blijkt dat aan de moeilijkheden van het bedrijf kan worden verholpen; het opstellen van een voorstel van intensieve begeleiding; de begeleiding ter uitvoering van het streefplan; de opstelling van een eindevaluatie met toetsing aan het streefplan. Als die stappen zijn gezet door een erkend centrum, kan men steun krijgen ten belope van 2.000 euro per jaar, en dit verlengbaar.

In de loop van 2005 zal worden geëvalueerd of deze procedure werkbaar is. Er zal een praktische handleiding worden opgesteld alsook een folder die aan de verschillende centra zal worden overgemaakt om een eventuele ruimere verspreiding te krijgen. We stellen immers vast dat de maatregel nog onvoldoende bekend is. Ook moeten nog een aantal praktische afspraken worden vastgelegd.

Een element in de evaluatie is bijvoorbeeld of de huidige voorzieningen via de tien erkende centra voldoende inspelen op de zeer specifieke noden van bedrijven. In de land- en tuinbouw bestaan heel diverse soorten van bedrijven met zeer bedrijfseigen aspecten van bedrijfsvoering die zeer complex zijn.

Ik ben graag bereid om met de medewerkers na te gaan welke bijdragen de proeftuinen en -centra kunnen leveren aan crisisbegeleiding van bedrijven in moeilijkheden. Het Proefcentrum voor Sierteelt lijkt ons in elk geval een partner die initiatiefnemer kan zijn voor het opstarten van zo'n erkende werking.

Daarnaast verwijs ik naar de mogelijkheden voorzien in het huidige geldende Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling, het PDPO. Het gaat meer bepaald om hoofdstuk 9.3.9, waarbij de provincies de mogelijkheid hebben om initiatieven te nemen – mits cofinanciering – in het kader van de provinciale beleidsplannen voor plattelandsontwikkeling. Misschien kan de provincie Oost-Vlaanderen, aangezien sierteelt hoofdza-

Leterme

lijk een Oost-Vlaamse activiteit is, een initiatief nemen dat in het kader van hoofdstuk 9.3.9. van het PDPO in aanmerking komt voor cofinanciering.

We hebben de administratie Landbouw de opdracht gegeven om bij het opmaken van het nieuwe PDPO 2007-2013 na te gaan wat de mogelijkheden zijn om extra maatregelen te nemen voor de begeleiding van bedrijven in moeilijkheden.

Met initiatieven als Agricall, wat meer te maken heeft met andere aspecten van de problematische situatie, bekijken we hoe we het wegvallen van federale financiering kunnen opvangen binnen de Vlaamse begroting.

Ik wil graag met de medewerkers een verkennend gesprek op gang brengen en onderzoeken wat de mogelijkheden zijn om tegemoet te komen aan de vraag van de sierteeltsector.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Mijnheer de minister, ik onthoud drie zaken. Ten eerste kan het PCS een aanvraag indienen om specifiek voor de sierteeltsector erkend te worden, en uw medewerkers zijn bereid het PCS daarbij te begeleiden.

Ten tweede is het ook zinvol aanvragen in te dienen via de provincie voor PDPO-subsidies, zodat duidelijk wordt welke Europese ondersteuning mogelijk is.

Ten derde zal op termijn door uw medewerkers en de administratie worden bekeken welke mogelijkheden er zijn in het kader van het PDPO-plan 2007-2013.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.42 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP: Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN: Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

